

На основу Амандмана LXXXII тачка б) став 5. и 6. на Устав Републике Српске, члана 115. Устава Републике Српске и члана 61. став 2. Закона о Уставном суду Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 104/11 и 92/12), Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, на сједници одржаној 3. априла 2017. године, д о н и ј е л о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Није прихватљив захтјев Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске за утврђивање повреде виталног националног интереса бошњачког народа у Одлуци о престанку мандата члановима Републичке комисије за спровођење референдума, коју је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници одржаној 9. фебруара 2017. године под бројем: 02/1-021-123/17.

О б р а з л о ж е њ е

Предсједавајућа Вијећа народа Републике Српске доставила је 27. марта 2017. године Уставном суду Републике Српске – Вијећу за заштиту виталног интереса (у даљем тексту: Вијеће) акт број: 03.1/1-122/17, којим се, сагласно захтјеву Клуба делегата бошњачког народа, тражи утврђивање повреде виталног националног интереса бошњачког народа у Одлуци о престанку мандата члановима Републичке комисије за спровођење референдума, коју је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници, одржаној 9. фебруара 2017. године под бројем: 02/1-021-123/17. Уз наведени акт достављени су предметна одлука и Одлука о покретању поступка заштите виталног националног интереса бошњачког народа број: 03.2-5-3/17 од 20. фебруара 2017. године, те Образложење ове одлуке број: 03.2-5-3/17-1 од 21. фебруара 2017. године. У акту предсједавајуће Вијећа народа Републике Српске наводи се да је Народна скупштина Републике Српске на Шеснаестој сједници одржаној 9. фебруара 2017. године изгласала оспорену одлуку. Такође је наведено да је Клуб делегата бошњачког народа својим актом број: 03.2-5-3/17 од 20. фебруара 2017. године покренуо процедуру за заштиту виталног националног интереса бошњачког народа сматрајући да се овом одлуком угрожавају витални национални интереси бошњачког народа. С обзиром на то да Вијеће народа Републике Српске, на Петнаестој редовној сједници, одржаној 14. марта 2017. године, није постигло сагласност свих клубова у Вијећу народа на уложену Одлуку о покретању поступка заштите виталног националног интереса и да Заједничка комисија Народне скупштине и Вијећа народа, на Тринаестој сједници, одржаној 24. марта 2017. године, није усагласила текст оспорене одлуке – предлажу да Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске одлучи да ли је овим актом повријеђен витални национални интерес бошњачког народа.

У прилогу акта предсједавајуће Вијећа народа Републике Српске, поред наведеног, достављени су и изводи из стенограма са: Шеснаесте сједнице Народне скупштине Републике Српске, одржане 9. фебруара 2017. године; Петнаесте сједнице Вијећа народа Републике Српске, одржане 14. марта 2017. године и Тринаесте сједнице Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске, одржане 24. марта 2017. године.

На основу наведеног акта предсједавајуће Вијећа народа Републике Српске као и приложене документације, Вијеће за заштиту виталног интереса утврдило је да је за захтјев

за покретање поступка за заштиту виталног националног интереса бошњачког народа у оспореној одлуци гласало свих осам делегата Клуба Бошњака у Вијећу народа Републике Српске, да се гласало по процедури за заштиту виталног интереса, али да поводом овог питања није постигнута сагласност свих клубова конститутивних народа у Вијећу народа, као ни сагласност Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске.

Поред наведеног, Вијеће је утврдило да је у образложењу Одлуке о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа, између осталог, наведено да Клуб делегата бошњачког народа сматра да је Народна скупштина активностима у смислу доношења, поред осталих, оспорене одлуке повриједила право бошњачког народа на једнак и равноправан приступ образовању, вјероисповијести, језику, његовању културе, традиције и културног наслеђа. С тим у вези у образложењу се истиче да је Народна скупштина Републике Српске актима који се тичу активности у вези са референдумом и обиљежавањем 9. јануара као Дана Републике Српске, мимо воље бошњачког народа и упркос одлуци Уставног суда Босне и Херцеговине којом је утврђено да је 9. јануар као Дан Републике Српске неприхватљив за друга два конститутивна народа, те Одлуци о обустави примјене Одлуке о расписивању републичког референдума – повриједила право бошњачког народа да равноправно учествује у предлагању и утврђивању датума који би се обиљежавао као дан ентитета и који би одражавао вољу свих конститутивних народа и грађана у ентитету Републике Српска.

Одлуку о престанку мандата члановима Републичке комисије за спровођење референдума, Народна скупштина Републике Српске је изгласала на Шеснаестој сједници, одржаној 9. фебруара 2017. године, под бројем 02/1-021-123/17, на основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске, члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 31/11), а у вези са чланом 19. став 5. Закона о референдуму и грађанској иницијативи („Службени гласник Републике Српске“ број 42/10), након разматрања Извјештаја Републичке комисије за спровођење референдума о резултату републичког референдума на питање: „Да ли подржавате да се 9. јануар обиљежава и слави као Дан Републике Српске“. Члановима 1. и 2. ове одлуке прописано је да предсједнику и члановима Републичке комисије за спровођење референдума, именованим Одлуком Народне скупштине Републике Српске број 02/1-021-896 од 15. јула 2016. године („Службени гласник Републике Српске“ број 68/16), престаје мандат констатовањем резултата референдума од стране Народне скупштине Републике Српске и да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Вијеће за заштиту виталног интереса овог суда је, прије свега, размотрило правну природу предметног акта Народне скупштине Републике Српске, будући да ова чињеница, по оцјени Вијећа, представља претходно питање од којег зависи постојање процесних претпоставки за заснивање надлежности Уставног суда, па тиме и Вијећа за заштиту виталног интереса.

Чланом 186. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 31/11) прописано је да се одлука доноси као акт извршавања права

и дужности Народне скупштине, као извршни пропис, или као акт регулисања унутрашње организације и односа у Народној скупштини (став 1), те да се одлуком одлучује о избору, именовану и разрјешењу, о потврди или о давању сагласности на акте организација и заједница, као и о другим пословима из надлежности Народне скупштине утврђеним Уставом и овим пословником (став 2).

У конкретном случају, из самог садржаја предметне одлуке произлази да овај акт не садржи норме општег карактера, нити на општи начин уређују неке односе, вец се истим само констатује да предсједнику и члановима у Републичкој комисији за спровођење референдума престаје мандат констатовањем резултата референдума од стране Народне скупштине Републике Српске.

Имајући у виду одредбе чланова 115. и 116. став 2. Устава Републике Српске, те Амандмана LXXXVIII тачка 1. и 2. на Устав, којим су прописане надлежности Уставног суда Републике Српске и Вијећа за заштиту виталног интереса овог Суда, те чињеницу да оспорена одлука нема карактер општег акта, Вијеће је утврдило да није надлежно да разматра предметни акт.

На основу изложеног одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење донијело је Вијеће за заштиту виталног интереса у саставу: предсједавајући Вијећа Златко Куленовић, предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Амор Букић, Војин Бојанић, проф. др Душко Медич и Ирена Мојовић.

Број: УВ-2/17
3. априла 2017. године

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ
Вијећа за заштиту виталног
интереса
Уставног суда Републике
Српске
Златко Куленовић, с.р.